

OPSTELLING
door het Comité van Ministers van een
negende Protocol bij het Verdrag
tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht,
ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950
M (91) 7

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 19b) van het Benelux-Unieverdrag,

Heeft de tekst opgesteld van een Negende Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950, alsmede van een daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting.

Deze teksten zijn hierbijgevoegd.

Het Protocol zal worden voorgelegd aan de Verdragsluitende Partijen, teneinde na ondertekening in werking te worden gesteld, overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen van ieder der Verdragsluitende Partijen.

GEDAAN te 's-Gravenhage, op 16 september 1991.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

H. van den BROEK

NEGENDE PROTOCOL
tussen het Koninkrijk der Nederlanden,
het Koninkrijk België
en het Groothertogdom Luxemburg
bij het Verdrag tot unificatie van accijnzen
en van het waarborgrecht,
ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950

De Regering van het Koninkrijk België,

De Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Overwegende dat het wenselijk is in het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, in de accijnsheffing geen onderscheid meer te maken tussen gegiste dranken van druiven, krenten of rozijnen en gegiste dranken van andere vruchten, alsmede daarmee door de bevoegde Ministers gelijkgestelde dranken,

Overwegende dat het bestaande verschil in accijnsheffing tussen wijn van Luxemburgse oorsprong en andere wijn dient te worden verminderd,

Gezien het door de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad op 1 juni 1991 uitgebracht advies,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Artikel 9 van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, gewijzigd bij het te Brussel op 16 februari 1990 ondertekende Achtste Protocol, wordt door onderstaande bepalingen vervangen:

"Artikel 9

§ 1. In Nederland, in België en in Luxemburg wordt, met inachtneming van artikel 80, tweede lid, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, van de aldaar vervaardigde of ingevoerde gegiste dranken van vruchten en van de aldaar vervaardigde of ingevoerde gegiste dranken van honing, rijst of rabarber, per hectoliter geheven:

a in Nederland en in België: een accijns van f 21,85 of F 400 en een complementaire accijns van f 59,67 of F 1.093;

b. in Luxemburg: een accijns van F 400;

§ 2 Indien de in §1 bedoelde dranken, bij een temperatuur van 20° Celsius een alcoholgehalte hebben van meer dan 12 volumepercenten, wordt in de drie landen de accijns vermeerderd met een aanvullende accijns, welke per hectoliter, voor elk 1/10 volumepercent boven 12 volumepercenten, als volgt wordt vastgesteld:

a. f 0,74 of F 13,50, indien zij een alcoholgehalte hebben van niet meer dan 15 volumepercenten;

b. f 1,17 of F 21,30, indien zij een alcoholgehalte hebben van meer dan 15 volumepercenten.

§ 3 De in §1 bedoelde dranken die bij een temperatuur van 20° Celsius een alcoholgehalte hebben van niet meer dan 6 volumepercenten worden vrijgesteld van de in de §§ 1 en 2 bedoelde accijnzen."

Artikel 2

Artikel 9bis van bedoeld Verdrag, gewijzigd bij het te Brussel op 16 februari 1990 ondertekende Achtste Protocol, vervalt.

Artikel 3

Artikel 10 van bedoeld Verdrag, gewijzigd bij het te Brussel op 16 februari 1990 ondertekende Achtste Protocol, wordt door onderstaande bepalingen vervangen:

"Artikel 10

§ 1. In Nederland, in België en in Luxemburg wordt van gegiste dranken welke aldaar mousserend worden gemaakt of vanzelf mousserend worden en van ingevoerde mousserende gegiste dranken met uitzondering van bier en van dranken waarop de accijns van artikel 3 of artikel 4 van toepassing is - per hectoliter geheven, indien:

- a. de dranken bij een temperatuur van 20° Celsius een alcoholgehalte hebben van niet meer dan 6 volumepercenten:
- in Nederland en in België: een accijns van f 8,44 of F 154,50 en een complementaire accijns van f 1,91 of F 35.
  - in Luxemburg: een accijns van F 154,50;
- b. de dranken bij een temperatuur van 20° Celsius een alcoholgehalte hebben van meer dan 6 volumepercenten:
- in Nederland en in België: een accijns van f 84,39 of F 1.545 en een complementaire accijns van f 122,49 of F 2.243,30;
  - in Luxemburg: een accijns van F 1.545.

§ 2. Van mousserende gegiste dranken worden, benevens de bij §1 bedoelde accijnzen ook de bij artikel 9 bedoelde accijnzen geheven."

Artikel 4

1. Dit Protocol zal worden geacht wezenlijk deel uit te maken van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht.
2. Dit Protocol dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden neergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Hoge Verdragsluitende Partijen kennis geeft van de nederlegging van die akten.
3. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand na die waarin de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging valt.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 23 oktober 1991 in drie exemplaren, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België,

M. EYSKENS

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

G. de MUYSER

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

H.J.M. van NISPEN tot SEVENAER

Gemeenschappelijke memorie van toelichting

1. De regeringen van de Beneluxlanden hebben besloten de verschillen in fiscale behandeling tussen wijn vervaardigd uit druiven, krenten en rozijnen en wijn vervaardigd uit andere vruchten (en daarmee gelijkgestelde gegiste dranken van honing, rijst en rabarber) - de vruchtenwijnen - op te heffen.

Vruchtenwijnen zijn krachtens een ingevolge artikel 9bis, paragraaf 3, van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht van 1950 genomen besluit van de bevoegde ministers vrijgesteld van de in artikel 9bis, paragrafen 1 en 2 van dat Verdrag bedoelde accijnzen. Voorts zijn mousserende vruchtenwijnen met een alcoholgehalte van meer dan 6% vol aan een lager accijnstarief (artikel 10, paragraaf 1, letter b, 1°) onderworpen dan mousserende druivenwijnen met een alcoholgehalte van meer dan 6% vol (artikel 10, paragraaf 1, letter b, 2°).

Het fiscale onderscheid is een gevolg van het ten tijde van het sluiten van het Verdrag in België en Nederland reeds bestaande verschil in behandeling. Achtergrond daarvan was het feit dat de vruchtenwijnindustrie een belangrijke afnemer was van fruitoverschotten. Deze redengeving is thans niet meer valabel. Bovendien passen de verschillen niet in een beleid gericht op matiging van het alcoholgebruik.

In de nieuwe structuur zijn wijnen, ongeacht de vruchtensoort, met een alcoholgehalte van niet meer dan 6% vol vrijgesteld van de accijns en van de complementaire accijns bedoeld in artikel 9. Dit houdt een beperking in van de huidige vrijstelling voor vruchtenwijnen. Deze beperking is reeds van kracht op grond van een daartoe op basis van artikel 9bis, paragraaf 3, genomen besluit van de bevoegde ministers. De mogelijkheid tot het verlenen van vrijstelling van de accijns en van de complementaire accijns van wijn voor druivenwijn wordt door een wijziging van artikel 9 bij dit Protocol gerealiseerd

Wijnen met een alcoholgehalte van meer dan 6% vol zijn derhalve altijd volledig belast.

Door wijziging van artikel 10 worden mousserende wijnen met een alcoholgehalte van meer dan 6% vol op dezelfde wijze belast, ongeacht de vruchtensoort waaruit zij vervaardigd zijn.

Aangezien het verschil tussen gegiste dranken van druiven, krenten en rozijnen (artikel 9) en gegiste dranken van andere vruchten komt te vervallen (artikel 9bis) zijn beide artikelen samengevoegd en vervalt artikel 9bis.

Met betrekking tot de in artikel 9bis, paragraaf 1 aan de bevoegde ministers gegeven bevoegdheid andere gegiste dranken gelijk te stellen met vruchtenwijn wordt opgemerkt dat de regeringen van de Beneluxlanden van oordeel zijn dat deze gelijkschakeling voor de toekomst rechtstreeks uit het Verdrag moet voortvloeien. Hetzelfde geldt met betrekking tot de mogelijkheid tot het verlenen van vrijstelling waartoe de bevoegdheid thans in artikel 9bis, paragraaf 3 is gegeven aan de bevoegde ministers.

2. Ingevolge de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 januari 1990, nr EEG 204/90, moet de in de Benelux van toepassing zijnde vrijstelling van accijns van F 600 voor wijn van Luxemburgse oorsprong in drie fases worden afgeschaft. Per 1 januari 1991 zou Luxemburg voor deze wijn derhalve F200 moeten heffen. Luxemburg heeft echter verzocht de gemeenschappelijke accijns van F 600 te verlagen tot F 400 zodat Luxemburgse wijn van de gehele vrijstelling kan blijven genieten en de beoogde vermindering van F 600 naar F 400 van het verschil in accijnsdruk tussen Luxemburgse wijn en wijn uit andere lidstaten toch wordt gerealiseerd. Daartegenover wordt de complementaire accijns van artikel 9 die in België en Nederland wordt geheven verhoogd met F 200 tot F 1.093. Deze wijzigingen zijn eveneens in dit Protocol opgenomen.